

[Lilli Gyldenkilde]

lerdårligst stillede i de reformforslag, der er lagt frem, må vi sige, at de i det mindste får en 10 pct.s forhøjelse, hvis dette forslag havde en chance. Det har det nok ikke, og det skal jeg beklage. Vi kan i alt fald støtte forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er positivt indstillet over for lovforslaget. Det var vi også, da det tidligere blev fremsat, og det var vi også ved afstemningen om finansloven. Vi er godt klar over, at det ikke er et forslag, der kan gennemføres lige nu, og der er ikke flertal for det, men det kan måske give anledning til, at man i den almindelige debat om pensionsreform o. lign. ser på, om ikke dette forslag også kan give nogle gode ideer til den kommende reform. Vi tilsiger en positiv udvalgsbehandling.

Alice Hedegaard (DR):

Da retsforbundet ved finanslovsafstemningen stemte imod DKPs forslag, som skulle dække denne forhøjelse af pensionerne, kan vi selvsagt ikke støtte lovforslaget, men vi regner da også med, at regeringens pensionsreform vil rette op på disse ydelser, som, det erkender vi, trænger til at forhøjes.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg skal takke ordførerne fra fremskridtspartiet, SF og kristeligt folkeparti, fordi de har givet støtte til lovforslaget, ligesom VS har sagt, at de vil støtte det. De har ikke taget ordet nu, men de har meddelt mig det. Jeg skal beklage, at andre ordførere ikke har kunnet støtte det, og det kunne nok give anledning til at spinde en ende om ansvarlighed og ikke-ansvarlighed, men det skal jeg lade ligge nu.

Det er blevet fremhævet, at det er et utidigt forslag, og det vil jeg godt komme med nogle kommentarer til.

Det forslag, som socialministeren har fremsat, og som hr. Albertsen bl. a. så stærkt har rost i dag, ligger i øjeblikket til behandling i folketingets socialudvalg. Det væsentligste forslag går ud på at indregne pensionsstillægget i grundbeløbet, og det er det, der ikke har givet særlig grund til optimisme blandt landets pensionister. Pensionisternes krav har været og er stadig øjeblikkelige for-

bedringer af pensionerne, således at de nulevende pensionister når at få glæde af forhøjelserne.

Pensionisternes problemer er mange og store, men de er størst for den gruppe, der ikke har indtægt ud over pensionen eller har ret så ubetydelige indtægter. Af landets 800.000 pensionister modtager 447.000 fuldt pensionstillæg. Det vil sige, at deres indtægt ud over pensionen ikke overstiger 5.600 kr. for enlige og 8.100 for ægtepar pr. 1. april 1978. Dertil kommer en gruppe, der får nedsat pensionstillæg, og som i øjeblikket rammes af de gældende regler for indtægtsgrænser, som er for lave. Det drejer sig om en persongruppe på 140.000 mennesker, der får nedsat pensionstillæg. Netop disse grupper får ingen nævneværdige forhøjelser som følge af ministerens forslag. Enlige uden indtægt får overhovedet ingen. Ægtefæller, der begge modtager pension, får i alt 1.488 kr. årligt. De ville have fået ca. 2.000 kr. hver, hvis forhøjelsen var givet over pensionstillægget.

Det er de samme mennesker, der ikke vil få noget ud af ministerens forslag om boligydelse, fordi de skønnes at bo i det billigste byggeri og ikke vil få råd til at flytte ind i nybyggeriet på grund af maksimumsgrænserne i forslaget, hvis der overhovedet blev bygget noget.

Hvem er det da, der får glæde af provenuet på de 940 mill. kr., som man politisk har besluttet at foreslå anvendt? Det er dem, der i forvejen har indtægt ud over pensionen af en størrelse, der for enlige overstiger 19.600 kr. om året og for ægtefæller 38.300 kr. årligt. Herved forærer vi en enlig med disse indtægter 4.176 kr. årligt og et ægtepar 9.072 kr. årligt. Det var den 31. marts 1977 ca. 200.000, dvs. en fjerdedel af samtlige pensionister. Det er altså dem, der skal have glæde af det provenu, der nu gives. Dette finder DKP ganske uacceptabelt.

Derfor har vi stillet dette forslag om en 10 pct. forhøjelse. Det er ikke, fordi vi tror, at det endegyldigt løser pensionisternes problemer. Det må følges op af en pensionsreform, der løser samordningsproblemerne imellem pensionerne, boligudgifterne og skatterne, men som det klart fremgår af det notat fra Foreningen af Socialinspektører, som vi har modtaget i folketingets socialudvalg den 28. marts 1978, kan det ikke nås inden for en